

at der her kan komme til at foreligge Tilfælde, hvor det vil være ret umuligt eller egentlig ganske umuligt for vedkommende at skaffe saadanne Attester for hele det forløbne Tidsrum, og skaffes de, kan man sige, at det hyppig vil være Attester, som i og for sig ikke ville have meget at sige. Den eneste Betydning, de vilde faa, vil være rent negativ, idet det jo ofte vil være meget vanskeligt for den paagældende Kommunalbestyrelse overhovedet at erindre eller skaffe Oplysning om den paagældendes Ophold i Kommunen saa lang Tid tilbage. I den Henseende stiller man sig nu ogsaa meget liberalt i Administrationen. Jeg skal nævne nogle enkelte Tilfælde paa det her til Behandling foreliggende Lovforslag. Der er saaledes Nr. 364, som har boet i Vejle siden 1870. Denne Mand er imidlertid kommen ind her i Landet i 1855 eller muligvis — idet det første Ophold kun har været meget kort — først i 1859. Det oplyses derimod, at der ikke kan tilvejebringes nogen anden Dokumentation om ham og hans Livsvandel i Tiden indtil 1870 end hans Skudsmaalsbog fra de senere Aar, og en Skudsmaalsbog, som siger, at han har været der og der, og intet andet. Man har fundet — og jeg tror, at det er ganske i Overensstemmelse med det ærede Udvalgs Mening — at dette ikke bør være nogen Hindring; saa at man skulde sige til denne Mand, at han skulde og maatte skaffe virkelige Attester for sit Ophold her i Landet. I Anmærkningerne til Lovforslaget hedder det altsaa kun, at han siden 1870 har boet i Vejle efter ogsaa forinden i en længere Aarrække at have opholdt sig her i Landet; men man har ganske slaaet en Streg over, at der intet kan skaffes til Veje om, hvorledes hans Vandel har været i den længere Aarrække, hvori han har opholdt sig her i Landet indtil 1870. Man begynder altsaa først med hans Levnedsløb fra 1870, da han bosatte sig i Vejle. — Der er Nr. 392, som fra 1856 har boet i Skelskør. Han har været her i Landet fra 1853, altsaa i 3 Aar forinden, men kan kun opgive, at han har arbejdet som Svend i forskellige Byer, men fra Administrationens Side blev det resolveret: „Nærmere Oplysninger om hans Ophold, Vandel, Fattighjælp m. m. for disse Aar, der ligge saa langt tilbage i Tiden, kan udelades.“ Endelig skal jeg nævne et Eksempel, Nr. 402. Nr. 402 kom her til Landet i 1869. Fra 1872—77 har han boet dels i Horte, dels i Kolding, og der mangler Attester fra den Tid. Herom

er paa hans Ansøgning resolveret: „Kan maaske udelades, da de paagældende Ophold ligge saa langt tilbage i Tiden og Sagen derved maaske vilde forhales, saa den ikke kommer med i Aar.“ Altsaa, den ærede Ordfører ser, at der fra Administrationens Side gøres ganske den samme Opfattelse gældende, at en Mands Ophold her i Landet kan ligge saa langt tilbage og han have været skiftevis paa forskellige Steder, navnlig naar han har været i Tjenesteforhold, eller, som den ærede Ordfører omtalte, har været beskæftiget som Engmester, Drængraver osv., saa at man ikke forlanger Attester, men lader denne Tid ligge uoplyst hen.

Det ærede Udvalg henstiller i sin Betænkning, at det burde paalægges Amtmændene, naar man nærmer sig Udgangen af August Maaned — da ere Ansøgningerne jo indsendte til dem — at tilstille Ministeriet alle Ansøgninger, ogsaa de med mangelfulde Oplysninger. Her tror jeg dog, man bør skelne mellem to forskellige Arter af manglende Oplysninger, nemlig de Oplysninger, som kunne skaffes til Veje, og som maa og bør skaffes til Veje, og den Art Oplysninger, jeg nys omtalte, nemlig dem, der ikke kunne skaffes til Veje, fordi det paagældende Tidsrum ligger saa langt tilbage, eller hvor den paagældende har opholdt sig paa saa mange forskellige Steder. Er der til en Amtmand indkommet et Andragende om Indfødsret, hvori der mangler Oplysninger, som der ikke er nogen Tvivl om skulde ledsage hans Ansøgning, f. Eks. Kommunalbestyrelsens Erklæring, Døbeseddel eller lignende, saa vil det jo ikke hjælpe til hurtigere Fremme af denne Sags Ekspedition, og det vil ikke hjælpe til, at Andrageren vil kunne komme paa det Lovforslag, der i September Maaned er under Udarbejdelse, om Amtmanden oversendte Andragendet i den Stand, hvori det fandtes, altsaa trods disse manglende Oplysninger, thi det vilde kun have til Følge, at det fra Ministeriet igen blev sendt tilbage, eller at man krævede de manglende Oplysninger. Men noget andet — og jeg tror, at det er det, Udvalget har fæstet sin Opmærksomhed paa — er altsaa disse Oplysninger, som stricte taget efter Cirkulæret skulde skaffes til Veje og ledsage Andragendet, men som det vil have sine store Vanskeligheder og maaske vil være umuligt at skaffe. Det er altsaa saadanne Oplysninger, om hvilke en Mand siger: Nu kan jeg ikke skaffe mere, om den Tid kan jeg ikke skaffe nogen Attest, nogen